

عنوان مقاله:

ملاحظات درباره ی ضبط و شرح برخی از بیت های شاهنامه

محل انتشار:

فصلنامه شعرپژوهی (بوستان ادب)، دوره 12، شماره 3 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

قدرت اله رسم - بخش زبان و ادبیات فارسی دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه شیراز

محمود رضایی دشت ارژنه - دانشیار دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

شاهنامه ی فردوسی، آمیزه ای رازناک است که هرچه بیشتر در آن تامل کنیم و ژرف نگرانه تر بنگریم، بیشتر متوجه ظرایف زبانی و معانی تودرتوی آن می شویم. این اثر سترگ، متن آسان نمای دیرپایی است که با وجود شرح های متعدد و مقاله های مستقل در تبیین برخی ابهام های آن، هنوز کم نیستند بیت هایی که در ضبط آن ها تردید است و بیت هایی که توضیح شارحان درباره ی برخی از آن ها پذیرفتنی نمی نماید. در این جستار نگارندگان با واکاوی برخی از بیت های شاهنامه ی ویراسته ی جلال خالقی مطلق، به عنوان تازه ترین و بهترین چاپ شاهنامه دریافتند که در برخی از موارد، نارسایی ها و ابهام هایی در شرح ابیات دیده می شود که یا از توجه ناکافی به بافت متن ناشی شده یا ابهام و نارسایی شرح، ناشی از ضبط نادرست بیت است. از این رو، در بخش نخست مقاله کوشش شده که با بررسی انتقادی ضبط چند بیت، نوپسش موجه تری پیشنهاد شود. در بخش دوم مقاله، بعد از نقد شرح های ارائه شده درباره ی برخی از بیت ها، کوشش شده که با توسل به منابع درون متنی و برون متنی، معنای شایسته تری ارائه گردد.

کلمات کلیدی:

واژه های کلیدی: ابهام و نارسایی، شاهنامه، ضبط و شرح شاهنامه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1454253>

